

WIĘLCY LUDZIE KOŚCIOŁA

Bp Andrzej Franciszek Dziuba
KARDYNAŁ STEFAN WYSZYŃSKI

Wydawnictwo WAM
Kraków 2010

Wstęp

Dzieje Polski po drugiej wojnie światowej znaczone były niezwykłym dramatem komunistycznego zniewolenia, a więc w dużym stopniu brakiem autentycznej niepodległości i suwerenności państwowej. To czasy trudnego doświadczenia; wpisane w nie było trwanie ducha i kultury oraz tego wszystkiego, co znaczyło wierność wobec niezwykłego zobowiązania, któremu na imię Polska. Wielokrotnie dzieła te okupione były śmiercią, prześladowaniami i terrorem, a więc szczególnym świadectwem i heroizmem ofiary.

W to dzieło trwania Polski i wszystkiego, co ją stanowi, szczególnie wpisał się Kościół katolicki, który wierny był swemu ewangelicznemu zobowiązaniu bycia w narodzie i z narodem. To misja niezwykle trudna i wymagająca, ale jedno-

częściej zawsze spełniana w duchu patriotyzmu i służby wiary, która ma także wymiar społeczny. Trzeba przecież pamiętać, że człowiek jest drogą Kościoła.

Szczególne miejsce w tych dziejach ma Kardynał Stefan Wyszyński, arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski, Prymas Polski. Ileż tytułów faktycznych i historycznych można byłoby tutaj wskazać! Jego posługa prymasowska wpisała się w ponad trzydziestoletnią misję Kościoła katolickiego w Polsce i poza granicami. Poprzez swe życie, nauczanie i znaki świadectwa stał się postacią rozpoznawaną nie tylko w Kościele, ale także w szerokich świeckich kręgach światowych. Wręcz wydaje się, że trudno jest mówić o dziejach Kościoła i, w pewnym sensie, Polski tego okresu bez odwołania się do Prymasa Tysiąclecia.

W całości *curriculum vitae* niech przemówią jego własne słowa. Wydaje się, że ta forma będzie bardziej komunikatywna i być może przekonująca wobec przytaczanych informacji. Zatem liczne cytaty to nie unik, ale świadomy zabieg, aby – w znacznym stopniu – Kardynał Stefan Wyszyński opowiedział o sobie samym.